

Reportáž: 1. Jak jsme prožili velikonoční ráno

Ve [Velikonočním rádiu pro děti](#) jsme si mohli o Velikonocích poslechnout živou nahrávku hry *Velikonoční ráno*, kterou jsme s dětmi z nedělní školy a dorostu v Chebu mohli zahrát v roce 2015. Následující reportáž vyšla v časopise pro děti *Vrabčáci a vlaštovy*, jako vzpomínka na krásné okamžiky, které jsme při naší službě prožili. Fotografie nám připomenou, jak rychle ubíhá čas.

Jak jsme prožili Velikonoční ráno

O velikonoční neděli jsme my, děti z nedělní besídky, měly vystoupení ve shromáždění. Jmenovalo se Velikonoční ráno, a byl to příběh o tom, co se stalo tenkrát v neděli ráno o prvních Velikonocích. Program jsme na naší besídce dlouho pečlivě připravovaly.

Nejprve jsme se musely dobře naučit všechno, co v příběhu máme říkat. A také básničky a písničky, které jsme měli v pásmu hned potom.

Všechno jsme také natočily dopředu, protože někteří, hlavně Sára a Eliška toho měly opravdu hodně, a taky proto, aby někdo nechyběl, kdyby byl v neděli nemocný. Náš technik Pavel Černík to všechno připravil, i hudbu a zvukové efekty, takže to bylo moc pěkné.

Doma jsme si s maminkami a babičkami připravily oblečení, abychom vypadaly podobně, jak to tenkrát v Izraeli nosili. Sára nám pak pomáhala při oblékání před vystoupením, abychom to včas stihly. Všechny jsme byly krásně oblečeny a na hlavách jsme měly šátky, jen anděl měl bílé vlasy a zlatou hvězdu.

Také jsme si dali hodně záležet na nacvičení příchodu a na tom, co máme v průběhu vystoupení dělat.

Na prvním obrázku vidíte, jak my ženy přicházíme v neděli ráno k hrobu. Neseme hliněné nádobky se vzácnými mastmi, abychom jimi tělo Pána Ježíše pomazaly. Na druhém obrázku je Miška jako Marie, jak naslouchá tomu, co jí říká anděl. Ten je na třetím obrázku a představuje ho Danielka v krásném kostýmu.

Na posledním obrázku jsou další ženy, Štěpánka, Anetka a Simonka, jak čekají před hrobem a napjatě naslouchají tomu, co si povídají anděl s Marií. Štěpánka drží keramický krčák, který představuje nádobu se vzácnou masťou, kterou se tenkrát v Palestině balzamovala těla zesnulých.

Na obrázku vlevo jsou učeďníci Petr a Jan v podání Lukáška a Kubíka. Ti když uslyšeli od žen zprávu, že Pán Ježíš už v hrobě není, rozběhli se a utkali se podívat do hrobu. V hrobě však nikoho nenašli. Bylo tam jenom svinuté plátno, do kterého byl Pán Ježíš zabalený. Když to Jan uviděl, tak uvěřil, že Pán Ježíš žije.

Příběh Velikonoční ráno se nám všem velmi líbil. Všechno to bylo tak, jak je to napsané v Bibli. Vypravěčem byla Eliška a Pána Ježíše namluvila Sára. Obě to měly moc krásné. Byla tam i krásná hudba, která nás vzala za srdce.

Měli jsme velkou radost, že jsme mohli našim maminkám, tatínkům, babičkám i dědečkům, i ostatním vyprávět o tom, co se stalo o Velikonočních.

Potom, když naše vyprávění skončilo, jsme ještě zpívali velikonoční písničky, které s námi nacvičila Pěta, a říkali jsme básničky. Na obrázku vpravo je Anetka, která zahrála na flétnu písničku.

Také děti z malé besídky měly své vystoupení. Říkaly velikonoční básničky a moc se jim to povedlo. Můžete si je prohlédnout na obrázku dole. Vzadu za dětmi je kulisa, která znázorňuje prázdný hrob, kde byl Pán Ježíš pochovaný. Kulisu nám krásně namalovala Janička.

Všichni přítomní měli z našeho vystoupení opravdu velkou radost, ale my víme, že největší radost měl Pán Ježíš.

Reportáž *Jak jsme prožili velikonoční ráno* si můžete stáhnout [zde](#):

[Jak jsme prožili Velikonocni_rano_1](#) Stáhnout

[Jak jsme prožili Velikonocni_rano_2](#) Stáhnout

-šk-

Další inspirace a nápady pro děti doma i v nedělní besídce můžete najít v rubrice [Nedělní škola](#) nebo ve facebookové skupině [Inspirace a nápady pro nedělní besídku](#).